

Hvor klart dog Stjernen ses i Nat

2111a

Paul la Cour

Povl Hamburger

Roligt skridende

1. Hvor klart dog Stjer-nen ses i Nat, skönt alt er Lys og Dug. Ved Rummets Rat en

Se-mand sat i ble-ge Bøl-ge -vug. Mens Kor-net fal-der tæt og tyst med

stri-digt blan-det Haar, og Dan-marks sto- var-me Bryst i em-me Stor-me gaar.

2. Det damper af den stille Bugt
for dybet i sit Spejl.
Og dyndet Lugt og Lugt af Frugt
sammelter om et Sejl.
Mens Kornet falder etc.

3. Et Aandepust fra Hjertets Grund.
Og Sønnen kæntrer ind.
En Dvalestund med aaben Mund
og Tungen i sin Kind.
Mens Kornet falder etc.

4. Aa, Hviskestilhed! Barnets Leg
—er Somrens eget Løb.
Dets lille Jeg, det rækker sig
—som Planten i sit Svøb.
Mens Kornet falder etc.

5. Det gror og higer, hvor man ser.
Ind under Tæppets Flig,
bag Fjer, i Ler, hvor Frøduen sner...
og Verden modnes rig.
Mens Kornet falder etc.

S1
S2
A

Ah, hvis-ke-stil-hed! Bar-nets leg er som-rens e-get løb.

→ dis
→ h

S1
S2
A

Dets lil-le jeg, det ræk-ker sig som plan-ten i sit svøb

Dets jeg — ræk-ker som plan-ten i sit svøb. Mens

S1
S2
A

kor-net fal-der tæt og tyst med stri-digt blan-det hår, og

S1
S2
A

Dan-markesto-re, var-me bryst i søm-me stor-me går.

T1
T2
B

Det gror og hi-ger, hvor man ser. Ind un-der tæp-pets flig,
Det hi-ger

T1
T2
B

bag fier, i ler, hvor frø-dun sner, og ver-den mod-nes

S1
S2
A1
A2
T1
T2
B

mens korn fal-der (osv)
mens kor-net fal-der tæt og tyst med
kør-net fal-der tæt og tyst med
mens kor-net fal-der tæt og tyst med
rig, o - - - a - - - læ - - - y med

S1
 S2
 A
 T1
 T2
 B

unis.
 stri-digt blan-det hør —, og Dan-mærks sto-re,
unis.
unis.
 stri-digt blan-det hør —, og Dan-mærks sto-re,

S
 A
 T
 B

var-me bryst i øm-me stor-me går.
 var-me bryst i øm-me stor-me går.
 var-me bryst i øm-me stor-me går.